R 5391

மேசியா - கிறிஸ்து - அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர்

The Anointed - The Messiah - The Christ

தேவன் ஒரு மாபெரும் ஆசாரியரை எழும்பப்பண்ண தீர்மானித்திருப்பதையும், அவர் ஒரு இராஜாவாகவும் இருப்பார் என்பதையும், நியாயப்பிரமாணத்தில் நிழலாகவும் சாட்சியமாகவும் கூறப்பட்ட போதனைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. இந்த இராஜா நிலையிலுள்ள ஆசாரியரும், ஆசாரிய நிலையிலுள்ள இராஜாவுமானவர் ஜனங்களுடைய பாவங்களை நீக்கவேண்டும், மேலும் மத்தியஸ்தராக இருந்து மனுக்குலத்தை தேவனிடத்திற்கு திருப்புவதற்குத் தேவையான உதவிசெய்து, சேமித்துவைத்துள்ள அதிகாரத்தோடும் வல்லமையோடும் ஆளுகை புரிவார். ஆனால் நிழலான ஜனங்களாகிய இஸ்ரயேலருக்கு ஆச்சரியமளிக்கும்வகையில், அவர் ஆசாரியரும் இராஜாவுமாக அரியணை ஏறுவதற்குப் பதிலாக, அவர் சாதாரண நிலையில் மரித்தார்.

அதற்குப்பிறகு, முன்பு இரகசியமாக இருந்துவந்தவைகளை பரிசுத்தஆவி சபைக்கு வெளிப்படுத்தும் நேரம் வந்தது. மேசியா ஒரு இராஜாவாக அவரது சிங்காசனத்தின்மீது அமர்வதைக் குறித்து தேவன் தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாக முன்னுரைத்தவைகள் சபைக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டன. ஜனங்களுக்கோ எளிதில் புரிந்துகொள்ளமுடியாதபடி இது இரகசியமாகவே இருக்கும் என்று அவர் பிரகடனப்படுத்தியிருந்தார். தேவன் தம்திட்டத்தை வெளிப்படுத்த ஏற்றவேளை வரும்வரை இரகசியமாகவே வைத்திருக்க தீர்மானித்திருந்தார். அந்த இரகசியம் என்னவெனில், ‘‘மகிமையின் நம்பிக்கையாக கிறிஸ்து உங்களுக்குள் இருப்பதே’’ – கொலோசெ1:26,27.

வேதாகமம் சாட்சியிடுகிறபடி, நம் கர்த்தராகிய இயேசு, முதன்மையாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருந்து, மிக உன்னத நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டிருந்தார். ஆனால் அவர் பெற்றுக்கொண்ட அபிஷேகத்தைப் பொறுத்தவரை, அவர் தெய்வீக ஏற்பாட்டின்படி முழுமையானவராக ஆகவில்லை. பரலோகப்பிதா இயேசு மட்டுமே அபிஷேகம் பெறுவதை நோக்கமாகக் கொண்டிராமல், அவர் அபிஷேகம் பெற்ற தலையாக, சபையாகிய சரீரத்துக்கு இருக்கவேண்டுமென சித்தம் கொண்டிருந்தார்(எபே1:22,23; 5:29–32; கொலோ1:24). இதுவே இரகசியமாக இருந்தது. நிஜமான தீர்க்கதரிசியாகவும், ஆசாரியராகவும், இராஜாவாகவும் இருந்து, மாபெரும் மேசியா உலகை ஆசீர்வதிக்கவேண்டும். தேவன் இயேசுவை தலையாகவும் குறிப்பிட்ட சில பரிசுத்தவான்களை அவரது சரீரத்தின் அவயங்களாகவும் ஏற்படுத்தினார். கிறிஸ்துவின் இந்த சரீரம் முழுமையடையும்வரை, ஆபிரகாமுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டிருந்த ஆசீர்வாதம் உலகிற்கு வராது – கலாத் 3:16, 29.

கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் உறுப்பினராக யாராவது வரவிரும்பினால், அதற்கான நிபந்தனைகள் – அபிஷேகம்பெற்ற ஆசாரியரும் இராஜாவுமானவரது உறுப்பினர்களாக இருந்து, அவர்கள் அவரது அடிச்சுவடுகளில் நடக்கவேண்டும். இந்த சிலாக்கியத்தை அடையவிரும்புவோர் அவர் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்ததுபோல, தங்கள் சரீரங்களை ஜீவபலிகளாக ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டும். அதோடுகூடுதலாக, கிறிஸ்துவின் உபத்திரவங்களுக்கு உட்பட்டவைகளில் குறைவானதை நிறைவுசெய்ய நாம் தகுதியுடையவர்களாகும்படி நமது பரிந்துபேசுபவராக அவரை அடைந்திருக்கவேண்டும். ஆகவே நாம் கிறிஸ்துவோடுகூட ஆளுகைசெய்யவேண்டுமானால் தற்போது துன்பப்பட அழைக்கப்படுகிறோம் என்று அப்போஸ்தலர் கூறுகிறார் – கொலோ1:24; 2தீமோ2:12.

இந்தப்பணி நிறைவடையும்வரை உலகத்திற்கு திரும்பக்கொடுத்தலின் ஆசீர்வாதம் துவங்காது. இந்த மாபெரும் ஆசாரியரும் இராஜாவுமானவர் முழுமைபெற்று, தங்கள் அலுவலகத்திற்குள் பிரவேசிக்கும்வரை உலகத்துக்கான ஆசீர்வாதம் துவங்காது. அதன்பிறகு அவர் புதுஉடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராக மனுக்குலத்திற்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களை கொண்டுவருவார். இந்தக் கருத்தை மட்டுமே முழு வேதாகமமும் வெளிப்படுத்துவதாக தோற்றமளிக்கிறது. மீட்பரை அனுப்புவேன் என்று வாக்களித்திருந்தபடி மீட்பர் வந்திருந்து, ‘‘அநீதருக்காக நீதிபரர் மரித்தார்’’, என்றாலும் திரும்பக்கொடுத்தலின்வேலை உடனடியாக துவங்கப்படமுடியாதிருந்ததற்கான காரணத்தை நம்மால் வேறு எவ்வழியிலும் விவரிக்கமுடியாது(அப்3:19–21). இந்த யுகம் முழுவதிலும் சபையை தெரிந்தெடுக்கிற பணி நடந்துவருகிறது. திரும்பக் கொடுத்தலின் காலங்கள் வருங்காலத்தில் உடனடியாகத் தொடங்க இருக்கிறது. அப்பொழுது, இரண்டாம் வருகையில் வந்திருக்கிற கர்த்தர் தம் சரீர அங்கங்களை மகிமையில் தம்மிடத்தில் கூட்டிசேர்ப்பார்.

நம் கர்த்தராகிய இயேசு பரிசுத்தரும் குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும், பாவிகளுக்கு விலகினவருமாய் இருந்தார் என்று வேத வசனங்கள் உறுதியாகக் கூறுகின்றன. இதனால் தமக்காக அவர் பாவநிவாரணம் செலுத்தவேண்டியதில்லை. இருந்தபோதிலும், அவர் முதலாவதாக தமக்காகவும், பின்பு ஜனங்களுக்காகவும் ஒப்புக்கொடுக்கவேண்டியது அவசியமென்று வேதவசனங்கள் கூறுகின்றன(எபி7:26,27). இங்கு பொதுவான உலகிலிருந்து பிரிக்கப்பட்ட சபையின்

பங்கு தெளிவாக காண்பிக்கப்பட்டுள்ளதை நாம் காண்கிறோம்.

தற்காலத்தில் சபையின் முழுவேலையும், தங்கள் மனித ஜீவனை பலியாக்குவதே ஆகும். இயேசு மகிமையின் இராஜாவாக இருப்பதுபோல, அவரது சரீர அங்கங்களாகிய நாமும் உடன் இராஜாக்களாக இருப்போம். அவர் பிரதான ஆசாரியராக இருப்பதுபோல் நாமும் உடன் ஆசாரியராக இருக்கிறோம். இந்த ஒத்த சம்பவங்கள் வேதாகமம் முழுவதிலும் காணப்படுகிறது. இதனைப்பற்றிய புரிந்துகொள்ளுதல் நம்மிடமிருந்து எடுக்கப்படுமானால், நடைமுறையில், நாம் சத்தியத்தை அடையுமுன்பு இருந்த அதே இருளுக்குள் செல்வோம். நாம் வருங்காலத்தில் அவரது மகிமையை அடைய கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் தற்போது பங்குபெறுவதே இரகசியமாக இருக்கிறது. இந்த திறவுகோலை யாரெல்லாம் இதுவரை கண்டடையவில்லையோ, அவர்கள் தேவதிட்டத்தை அதன் எளிமை மற்றும் அழகை இன்னும் புரிந்திருக்கவில்லை.

இஸ்ரயேலின் இராஜாக்கள் அபிஷேகம் பண்ணப்பட வேண்டுமென்றும், விசேஷமாக இஸ்ரயேலின் பிரதான ஆசாரியரும் அபிஷேகம் பண்ணப்பட வேண்டுமென்று தேவன் ஏற்பாடுசெய்திருந்தார். முழு மனித குடும்பத்துக்கும் ஆசீரைக் கொண்டுவரும் மாபெரும் தீர்க்கதரிசியாகிய கிறிஸ்துவே, நிஜமான இராஜாவும் நிஜமான ஆசாரியருமாயிருக்கிறார் என்பதை நாம் நினைவில்கொள்ளவேண்டும். அடையாளத்தில் உடன்ஆசாரியத்துவம் இருப்பதையும், அதற்கு நிஜமாக, கிறிஸ்துவோடும் அவரது ஊழியத்தோடும் இணைந்து பணியாற்ற உடன் ஆசாரியத்துவமும் உண்டு என்பதை அப்போஸ்தலர் சுட்டிக்காட்டுவதை நாம் புரிந்துகொள்கிறோம்.

எபிரேய வார்த்தையான மேசியா என்பதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கு அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர், அதற்கு இணையான கிரேக்கவார்த்தை கிறிஸ்டோஸ் (Christos)கிறிஸ்து. ஆகவே தேவனால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவராகிய கிறிஸ்துவைநோக்கி நம் எண்ணங்கள் முறையாகத் திரும்புகின்றன. பிதாவால் நியமிக்கப்பட்ட மாபெரும் வேலையை அவர் செய்யவேண்டியவராயிருக்கிறார். அவர் பரலோகப் பிரகாரங்களில் இருந்தபோதல்ல, மனித ஜீவியாக இப்பூமிக்கு வந்தபோதுமல்ல, எப்போது பிதாவினால் அபிஷேகம் பெற்றார் என நாம் அவரைத் திரும்பிப் பார்க்கிறோம். தேவனுடைய பரிசுத்தஆவியோடு அவர் முழு இசைவாக இருந்தபோதிலும், அபிஷேகம் பெற்றிருக்கவில்லை.

அவருக்கு முப்பதுவயதானபோது, நம் கர்த்தருக்கு ஒரு உறுதியான அனுபவம் வந்தடைந்தது. அந்நேரத்தில், பிதாவின் சித்தம் செய்யவும் அவரது ஊழியம்செய்யவும் தம்மை ஒப்புக்கொடுத்தார். அவ்வேளையில் ஒருவிசேஷ அபிஷேகத்தை அவர் பெற்றுக்கொண்டார். அது தேவனுடைய அபிஷேகம் பெற்ற ஆசாரியராகவும் இராஜாவாகவும் ஆகும் துவக்கத்தை அவருக்கு உண்டாக்கியது. ஆயினும் அவ்வேளையில் அவர் மாபெரும் வல்லமையையும் ஆளுகையையும் எடுக்குமளவு இன்னும் ஆயத்தமாக இருக்கவில்லை. ஆனால் தம் உடன்படிக்கையை உண்மையாய் நிறைவேற்றி முடித்து தகுதியுள்ளவராக தம்மை நிரூபித்தாரானால், தேவனால் மாபெரும் அபிஷேகம் பெற்றவர் என்ற முழுதன்மையை அடைந்து, ஏற்றவேளையில் பூமியை ஆயிரம்ஆண்டுகள் ஆளுகை செய்வார். அதன் தொடர்ச்சியாக மாபெரும் மேன்மைகளையும் சிலாக்கியங்களையும் பெறுவார். நம் மீட்பரைக் குறித்த இவைகளனைத்தும் மிகத் தெளிவாக சித்தரிக்கப்பட்டதை நாம் காணமுடிகிறது.

கிறிஸ்துவைப் பற்றின இரகசியம்

1யோவான்2:27இல், "நீங்கள் அவராலே பெற்ற அபிஷேகம் உங்களில் நிலைத்திருக்கிறது" என்கிற வாக்கியத்தில் "நீங்கள்" என்றும் "உங்களில்" என்றும் யாரை அப்போஸ்தலர் குறிப்பிடுகிறார்? முன்பு உரைத்ததுபோல் அபிஷேகம் பெற்றவராக நம் கர்த்தராகிய இயேசுவை உருவாக்குவதோடு, இன்னும் அதிகமானவற்றை பிதா சித்தங்கொண்டார். மேலும், கர்த்தராகிய இயேசு அபிஷேகம் பண்ணப்படும் கூட்டத்தாருக்கு – அதாவது,அவரது சரீரமாக உருவாகப் போகிறவர்களுக்கு தலையாக இருக்கவும் அவர் தீர்மானித்தார். இது அபிஷேகத்தைலம் ஓரளவு பெற்றவர்களுக்கு நிழலில், உடன் ஆசாரியத்துவத்துக்கு பொருந்துகிறது. அவர்கள் வரவிருக்கிற நிஜமான ஆசாரியத்துவத்துக்கு முன்னுதாரணங்களாக உள்ளனர்;

" நீங்களோ, உங்களை அந்தகாரத்தினின்று தம்முடைய ஆச்சரியமான ஒளியினிடத்திற்கு வரவழைத்தவருடைய புண்ணியங்களை அறிவிக்கும்படிக்குத் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட சந்ததியாயும், ராஜரீகமான ஆசாரியக்கூட்டமாயும், பரிசுத்தஜாதியாயும், அவருக்குச் சொந்தமான ஜனமாயும் இருக்கிறீர்கள்"– 1பேதுரு2:9.

மேலும் நாம் ஒருபடிமேலாக கற்கும்பொழுது, இது வேத வசனங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இது இரகசியம் என்று காண்கிறோம். நீண்டநாட்களாக வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்டிருந்த மாபெரும் மேசியா என்பது தனிப்பட்ட நபர்களடங்கிய அநேகரை உள்ளடக்கியதாகும். தலையைத் தவிர்த்து, இந்த அநேக நபர்கள் விழுந்துபோன மனுக்குலமாகிய கோபாக்கினையின் பிள்ளைகளிலிருந்து ஒன்றுதிரட்டப்படவேண்டும். இவர்கள் தங்கள் தலையாகிய கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தின்மூலம், அதாவது அவரது மனித ஜீவியத்தை பலிசெலுத்திப்பெற்ற தகுதியின் மூலம் நியாயந்தீர்க்கப்படவேண்டும்.

இவ்வாறு கர்த்தரோடு இணைந்திருக்கிற அனைவரும், ஒரே சரீரத்தின் அங்கங்களாக எண்ணப்படுகிறார்கள்,'' ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சபை'', ''முதற்பேரானவர்களின் சர்வ சங்கமாகிய சபை'', இவர்களது நாமங்கள் ''பரலோகத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளன''(1தீமோத் 3:15; எபி12:23). சபை ஸ்தாபிக்கப்படுதலைக் குறித்து நாம் திரும்பிப் பார்க்கும்பொழுது, இயேசு தம்மை ஒரு பலியாக ஒப்புக்கொடுக்கும்வரை, அதாவது அவரது சரீரத்தில் அங்கமாகப் போகிறவர்களுக்கு அவரது பலியின் புண்ணியங்களைப் பொருந்தப் பண்ணும்வரை, சபை ஸ்தாபிக்கப்படமுடியாது. சபையின் அங்கமாகப்போகிறவர்களும், அவர் நடந்ததுபோலவே மரணபரியந்தம் தங்களை அர்ப்பணித்து, அவரது அடிச்சுவடுகளில் நடக்கவேண்டும்.

இயேசுவின் சீஷர்களாக அவரோடு அந்நேரத்தில் காத்திருந்த இந்த சரீர அங்க வகுப்பாரில் சிலர், அவரது வார்த்தைகளுக்கு செவிசாய்த்துவந்தனர். தங்களது சிலுவையை சுமந்து அவரைப் பின்பற்றினால், அவரது மகிமையிலும் பங்குபெறலாம் என்ற அவரது சாட்சியத்தின்பேரில் நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். இந்த வாக்குத்தத்தத்தின்கீழ் அவர்கள் அவரது சீஷராகினர். ஆனால் அவர்களது பாவங்களுக்காக கிறிஸ்து தம்மை பரிகாரபலி செலுத்தும்வரை அவர்களால் அபிஷேகம் பெறமுடியாதிருந்தது. ஆகவே இந்த ஆசீர்வாதம் அவர்கள்மீது பொழியப்படும்வரைக்கும், அவர்கள் எருசலேமில் காத்திருக்கவேண்டுமென நம் கர்த்தர் அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார். பெந்தெகொஸ்தே நாளின்போது அவர்கள்மீது அபிஷேகம் பொழியப்பட்டதாக வேதவசனங்கள் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. அவர் உயிர்த்து, பரமேறினபிறகு, தேவனிடமிருந்து கிறிஸ்து மூலமாக பரிசுத்தஆவி வந்தடைந்தது. மெய்யாகவே எல்லா ஆசீர்வாதங்களுக்கும் ஊற்றாயிருக்கிற பிதாவிடமிருந்தே அனைத்து ஆசீர்வாதங்களும் வருவதாகவும், இவையனைத்தும்அவரது வாய்க்காலாயிருக்கிற குமாரன் மூலமாகவே வருவதாகவும் பரிசுத்த பவுல் நமக்குக் கூறுகிறார். – 1கொரிந் 8:6.

அபிஷேகம் என்றால் என்ன என்று புரிந்துகொள்வது நமக்கு கடினமாக உள்ளதுபோன்று, அதை விளக்குவதும் கடினமே. நாம் அதைப் புரிந்துகொள்ளும் அளவிற்கேற்பவே மற்றவர்களுக்கு அதை தெளிவாக விளக்கமுடியும். பல்வேறு உருவகங்கள் மற்றும் பேச்சு பாணி மூலம் நமக்கு கூடுமானவரை எளிமையாக விளக்குவதற்கு நம் கர்த்தர் முயற்சித்திருக்கிறார். அதாவது ஒரு புதிய ஜீவியம் துவங்குவதை இது குறிப்பதால், அதை அவர் ஜெனிப்பித்தல் என்று அழைக்கிறார். ஆவிக்குரிய சுபாவம் நம்மில் துவங்கின அத்தருணமே நாம் ஜெனிப்பிக்கப்படுதலை அடைகிறோம். யாரெல்லாம் இதைப் பெறுகிறார்களோ, அவர்கள் அதில் வளர்ந்து, அவர்களுக்குள் இருக்கிற கர்த்தருடைய ஆவியால் பூரணமடையாவிடில் அதை தக்கவைத்துக்கொள்ள முடியாது.

பரிசுத்தஆவியின் பல்வேறு இயல்புகள்

வேதத்தில் இந்த ''ஆவி'', பல்வேறு நிலைப்பாடுகளில் பேசப்பட்டிருக்கிறது. நமக்கு கருத்து வடிவம் தரும் வெளிப்படையான கண்ணோட்டத்தில் பேசியிருக்கிறது. இது கிரகிக்க ஒரு கடினமான விஷயமாயுள்ளது. சத்தியஆவி என்றும் இது அழைக்கப்படுகிறது. தேவனைக்குறித்த அறியாமையிலிருந்துகொண்டு, ஒருவனும் பரிசுத்தஆவியைப்பெறமுடியாது. ஒருவன் எந்தஅளவு அறிவில் வளர்ச்சியடைகிறானோ அந்த விகிதாச்சாரப்படியே ஆவிக்குரிய காரியங்களில் அவனது வளர்ச்சியானது, இருக்கும். அறிவில் அவன் வளர்ச்சியடையாவிடில் ஆவியில் அவனால் வளரமுடியாது. ஆகவே இந்த ஆவி சத்திய ஆவி என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மேலும் இது தெளிந்த புத்தியுள்ளஆவி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. நமது நிதானிப்புக்களனைத்தும் இயல்பாகவும், மனிதத்தன்மையிலும் அபூரணமாயிருக்கிறது. ஆகவே கர்த்தருடைய சிந்தைக்கு சில காரியங்களில் முரண்பாட்டை ஏற்படுத்துகிறது. பரிசுத்தஆவியின் செல்வாக்கின்கீழ், காரியங்களுக்கு புதிய கண்ணோட்டத்தை நமக்கு தருகின்ற மறுரூபமாகும் ஆதிக்கம், தேவனுடைய நிலைப்பாட்டின்படி காரியங்களைக் கண்ணோக்கும்படி நம்மை இயக்குகிறது. ஆகவே இது தெளிந்த புத்தியின்ஆவி என்றும் அல்லது குணஇயல்பு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

அன்பின்ஆவி என்றும் இது அழைக்கப்படுகிறது. தேவசாயலுக்கொப்பான இந்தத் தன்மையை உற்பத்திசெய்யும்போது, இந்த ஆவியை நம்மால் பெறமுடியும். இந்த அன்பின் ஆவியைப் பெற்றிராதவன், பரிசுத்தஆவியைப் பெறமுடியாது. இந்த ஆவியைப் பெறுவதற்கு முன்பாக அன்பு அவசியமாயிருக்கிறது – தேவன் அன்பாயிருக்கிறார், ஆகவே அவருடையவர்களாக இருக்க விரும்புவோர் அனைவரும் இந்த குணஇயல்பைப் பெற்றிருக்கவேண்டும். அதாவது அவர்கள் இரங்கும் உள்ளம் கொண்டோராய், அவரோடு இசைவாய் இருக்கவேண்டும்.

இந்த ஆவியை உடையவர்கள் தேவசித்தத்தைச் செய்யும் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துகிறபடியால்,

கீழ்ப்படிதலுள்ள ஆவி என்றும் இது அழைக்கப்படுகிறது. என்ன தன்மையில் இது ஒரு அபிஷேகமாக உள்ளது? தேவன் தம் புத்திரராக ஏற்றுக்கொள்ளும் தகுதியை இது தருகிறபடியாலும், அவரது வாக்குத்தத்தங்களுக்கு வாரிசுகளாக அவர்கள் இருக்க, அவரது தூதுவர்களாக தங்களை எண்ணிக்கொள்ளவும் இந்த அபிஷேகம் உரிமையளிக்கிறது. பரிசுத்தஆவியினால் இவ்வாறு நியமனம் செய்யப்பட்டவர்களை மட்டுமே அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார். இவர்கள் ஆசாரியர்கள் மற்றும் இராஜாக்களுக்குமான அலுவலை நிறைவேற்றவேண்டும்.

இந்தஆவியின் ஆதிக்கம் மற்றும் வல்லமை பற்றிய பல்வேறு பொருள் வரையறைகளும் விளக்கங்களும் காரியத்தை நன்கு விளங்கிக்கொள்ள நமக்கு ஆற்றல் அளிக்கிறது. தேவனிடமிருந்து வெளிப்படுகிற குணஇயல்பு அல்லது வல்லமை அல்லது எந்த பரிசுத்தஆதிக்கத்தையும் பரிசுத்தஆவி என்ற சொல்லானது பரந்தஅளவில் தாங்கிநிற்கிறது. இந்த சொற்றொடரானது சத்தியஆவி மற்றும் நீதியின்ஆவி என்ற கருத்தையும் உள்ளடக்கியது, ஏனெனில் தெய்வீக ஏற்பாடு மற்றும் ஒழுங்குகள் அனைத்தும் உண்மையும் நியாயமுமானவைகளாகும். . இதுவே பரிசுத்தஆவி அல்லது பரிசுத்தஆதிக்கம் அல்லது பரிசுத்த வல்லமையாயிருந்து,தேவன் தெரிந்தெடுக்கும் எந்த வழியிலும் கிரியை செய்கிறது. இது அச்சடிக்கப்பட்ட எழுத்துக்கள் மூலமாகவோ, சத்தியவார்த்தைகள் மூலமாகவோ, அல்லது தேவனுடைய பிள்ளைகளில் சிலரது முன்மாதிரிகை மற்றும் அவர்களது ஜீவியத்தின் செல்வாக்கு மூலமாக வெளிப்படுத்தப்படலாம். ஆனால் எந்த வழியில் இது இயங்கினாலும் எப்பொழுதும் நன்மைக்காகவே இயங்கும்.

ஆவியின் கனிகள் Vs கொடைகள்

இக்காரியம் புரிந்துகொள்ள கடினமாயிருப்பதால், கர்த்தர் ஆதிசபைக்கு முதலாவது ஸ்தானமாக, விசேஷ அடையாளங்களைக் கொடுத்தார். இவை வரங்கள் என்று அழைக்கப்பட்டன. சிலர் பல பாஷைகளைப்பேசும் வரத்தையும், சிலர் அற்புதங்களைச்செய்யும் வரத்தையும், சிலர் குணமாக்கும் விசேஷவரத்தையும் பெற்றுக்கொண்டனர். அப்போஸ்தலத்துவம் போன்ற மேலும் சில வரங்கள் கர்த்தரால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. ஆனால் இந்த வித்தியாசமான வரங்கள் அந்நேரத்தில் பரிசுத்தஆவியின் வெளிப்பாடுகளாக மட்டுமே இருந்தன. அந்த வரங்கள் பரிசுத்த ஆவியல்ல, மாறாக பரிசுத்த ஆவியின் வெளிப்பாடுகளே. ஆதிகால சபையில் அவர்களது ஊழியங்களில் அவ்வரங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டபிறகு, அவைகள் இல்லாமற்போயின. இவ்வாறு கூறும்போது, கர்த்தருடைய ஜனங்களிடையே பரிசுத்தஆவி, ஜெனிப்பிக்கும் வல்லமையாக இதுவரை கொடுக்கப்பட்டுவந்தது, நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது என்று இதற்குப் பொருளல்ல. மாறாக, ஆதியில் தேவவல்லமையின் சில வெளிப்பாடுகள் கொடுக்கப்படாதிருந்தால், நம்மால் உண்மைகளை நன்றாக புரிந்துகொள்ள ஏதுவில்லாதிருந்திருக்கும். பெந்தெகொஸ்தே நாளுக்கு முன்பாக, இயேசு தம் சீஷர்களிடத்தில் தம்ஆவியில் தொடர்புகொண்டு, அற்புத கிரியைகளை செய்யும் அதிகாரம் தந்தார் – லூக்10:17–20.

கர்த்தருடைய ஜனங்கள் எல்லாருக்கும் அவர்கள் ஆதாயம் அடையும்படிக்கு குறிப்பிட்டஅளவு ஆவி அருளப்பட்டுள்ளது. ஆகவே பரிசுத்தஆவியின் வரங்கள அகன்றுபோவதை நாம் காணும்போது, ஆவியின் கனிகள் நிலைத்திருந்து, வெளிப்படுத்தப்பட்டு, வளர்ச்சியடையும். "ஆவியின் கனியோ, அன்பு, சந்தோஷம், சமாதானம், நீடியபொறுமை, தயவு, நற்குணம், விசுவாசம், சாந்தம், இச்சையடக்கம்" – கலாத் 5:22,23.

ஒரு மனிதன் பரிசுத்தஆவியைப் பெற்றபிறகு, இந்த ஆவியின் கனியை வெளிப்படுத்தத் துவங்குகிறார். ஒருவர் இந்த கனியை வெளிப்படுத்தாவிடில், அவர் ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறாரா என்று ஐயப்படுவதற்கு எல்லாக் காரணங்களும் உண்டு.

ஒரு மனிதன் இந்த இயல்புகளில் சிலவற்றைப் பெற்றிருப்பாரானால், சிலர் இயல்பாகவே ஓரளவு பெருந்தன்மையும், சாந்தமும் உடையோராய் இருப்பதை நாம் நினைவில் நிறுத்தவேண்டும். ஆகவே ஒருவர் சாந்தத்தையும் தயாளத்தையும் ஓரளவு பெற்றிருப்பாராகில் அதுவே அவர் பரிசுத்தஆவியைப் பெற்றிருப்பதற்கு இது ஒரு தடயம் என்று நாம் நினைக்கக்கூடாது. ஒருவேளை அவர் இயல்பாகவே அந்தத்தன்மைகளைப் பெற்றிருக்கக்கூடும். ஒருவரிடத்தில் சத்தியஅறிவு வரும்போது, தலைக்கனம் உடையவராய், தன்னை மிகைப்படுத்தி எண்ணுபவராய் இருப்பதைக்காட்டிலும், தயாளமும் சாந்தமும் பெற்றிருப்பதை நாம் எதிர்பார்க்கவேண்டும். எங்கெல்லாம் தற்புகழ்ச்சியும், தலைக்கனமும், இறுமாப்புள்ளஆவியும், அன்பற்ற, இரக்கமற்றவை காணப்படுகிறதோ அங்கு பரிசுத்தஆவி பெறப்படவில்லை அல்லது இருதயத்தில் முறையான வளர்ச்சியை அடையவில்லை என்று நாம் புரிந்துகொள்ள காரணமுண்டு.

மற்றவர்களை நியாயந்தீர்க்க கர்த்தர் நமக்கு அனுமதியளிக்கவில்லை, மாறாக நம்மை நாமே நிதானிக்கவேண்டுமென நம்மிடம் அவர் எதிர்பார்க்கிறார். இந்த பரிசுத்தஆவியை யார் பெற்றிருந்தாலும் அதை வளர்க்கவேண்டும். பரிசுத்தஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டிருப்போர், அதைப்பெற்றுக்கொள்ளும் முறையான மனப்பாங்குக்கு ஏற்கனவே வந்திருந்தனர். மேலும் அப்படிப்பட்டோரிடத்தில் நாம் புரிந்துகொள்ள மிகவும் கடினமாயிருந்த வேலையை கர்த்தர் துவங்க பிரியமாயிருந்தார். நாம் தேவனிடத்தில் அர்ப்பணித்திருந்தபடியால், இந்த தேவஆவி, நமக்கு

இளைப்பாறுதலையும், சமாதானத்தையும், மகிழ்ச்சியையும் கொண்டுவந்தது. நாம் பரிசுத்தஆவியில் அதிகதிகமாக நிரப்பப்படும்பொழுது, இந்த சமாதானமும் மகிழ்ச்சியும் அதிகதிகமாக அதிகரிக்கும்.

ஆவியில் முழுமையடைய தடைகள்

கர்த்தர் அளவில்லாமல் ஆவியில் நிரப்பப்பட்டிருந்தார் என்று வேதாகமம் நமக்கு கூறுகிறது. ஆனால் நாமோ அபூரண நிலையிலிருக்கிறபடியால் அவர் வாங்கின அதே அளவு பரிசுத்தஆவியை வாங்கமுடியாத நிலையிலிருக்கிறோம். நம் இருதயங்கள் முற்றிலுமாக காலி செய்யப்பட்டிருக்குமானால் அப்பொழுது முழுமையாக நிரப்பமுடியும். ஆனால் நம் இருதயத்திலும் சிந்தையிலும் தவறான போதனைகள் இருக்குமானால், பரிசுத்தஆவி முழுமையாக நிரம்பாதபடி அவை தடுத்துவிடும். தடைகளாயிருந்துவந்த பூமிக்குரிய சிந்தையையும் , தவறான போதனைகள் போன்றவற்றிலிருந்தும் புதுசிருஷ்டி படிப்படியாக வெளியேற்றி விடுவிக்கும். இவைகளிலிருந்து நாம் விடுபடும்பொழுது, பரிசுத்தஆவியில் அபரிதமாக பங்குபெறுபவர்களாக மாற்றப்படுவோம்.

நாம் அவரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்கிற பரிசுத்தஆவியே, நாம் கர்த்தருக்குரியவர்கள் என்று நிச்சயமளிக்கிறது. இந்தஆவி நம்முள் எவ்வளவுகாலம் தங்கியிருக்கிறதோ, அதுவே நாம் தொடர்ந்து கர்த்தருடையவர்கள் என்று நமக்கு சாட்சியமளிப்பதாயும், உத்திரவாதம் தருவதாயும் இருக்கிறது. சிறுமந்தை மற்றும் திரள்கூட்டத்தார் ஆகிய இரண்டு வகுப்பார் கர்த்தருடைய அபி ஷேகத்தைப் பெற்றிருந்து, பரிசுத்தஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டுள்ளனர். "உங்களுக்கு உண்டான அழைப்பினாலே நீங்கள் ஒரே நம்பிக்கைக்கு அழைக்கப்பட்டீர்கள்.."(எபேசி 4:4). நாம் அனைவரும் இந்த பரிசுத்தஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். அப்படி பெறாவிடில், கிறிஸ்துவின் சரீரத்துக்குரியவர்களாக முடியாது. இது வளர்ச்சியடைவதே தற்போது கருப்பொருளாக இருக்கிறது.

கர்த்தருடைய ஆவியில் வளர்ச்சியடைவதில் தொடர்ந்து நிலைத்திருப்போர், இயேசுவோடு சிங்காசனத்தில் இடம்பெறுவர். ஆனால் அவரோடுகூட ஆளுகை செய்வதற்கு சிலர் தகுதியுள்ளோராக எண்ணப்பட மாட்டார்கள், ஆயினும் அவர்கள் இந்த அபிஷேகத்தை, இந்த ஜெனிப்பிக்குதலை பெற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள். இவர்கள் கிறிஸ்துவின் சரீர அங்கத்தினராக மாட்டார்கள். ஏனெனில் தங்களது உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுவதில் வைராக்கியத்தில் குறைவுபட்டு, மேம்பாடுஅடையத் தவறினார்கள்.

நிழலாகக் கூறப்பட்ட பிரதான ஆசாரியனுடைய தலையிலிருந்து அபிஷேகத் தைலம்அவரது வஸ்திரங்கள் வாயிலாக வழிந்தோடியது. அதன் நிஜமாக, நம் கர்த்தராகிய இயேசுவின் அபிஷேகம் பெந்தெகொஸ்தே நாளிலிருந்து சரீரம் முழுவதற்கும் வழிந்தோடிக் கொண்டிருக்கிறது, இது பரலோகத் தந்தையுடனான விசேஷித்த உறவினை நமக்குத் தந்திருக்கிறது. கர்த்தருடைய பிள்ளைகள்மேல் வரும் அபிஷேகம், அவர்களுடைய வெளிப்புற நடக்கையில் உடனடியாகவோ அல்லது பின்னாளிலோ மாறுதலை ஏற்படுத்தி, வார்த்தையிலும் செய்கையிலும் பெருமளவு சாந்தம், பொறுமை, சகோதரசிநேகம், உள்ளன்பு மற்றும் பெருந்தன்மையை வெளிப்படுத்தும். இவையனைத்தையும் இஸ்ரயேலின் ஆசாரியர்கள் மற்றும் இராஜாக்கள்மீது உபயோகிக்கப்பட்ட நிழலான அபிஷேகத்தைலம் தெளிவாக விளக்குகிறது, அவர்கள் பெற்ற அபிஷேகம் நாம் பெறுகின்ற அபிஷேகம் அல்லது மென்மையான உராய்வுக்கு அடையாளமாயுள்ளது.

ஆனால் எப்படி சிந்தையில் இம்மாறுதல் உடனடியாக ஏற்படாதோ, அதுபோலவே, இந்த மென்மைத்தன்மையை ஏற்படுத்துதல் மற்றும் குணாதிசயத்தில் மென்மையை வருவித்தலானது, உடனடியாக வந்துவிடும் என எதிர்பார்க்கக்கூடாது. அதற்கு மாறாக, படிப்படியாகவே வளர்ச்சியடையும். இருந்தபோதிலும், புதுப்பிக்கப்பட்ட சித்தமானது, தன் கிரியையை செய்யத்துவங்கி, பூமிக்குரிய சரீரத்தை கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவந்து, கூடுமானவரைக்கும் தன் ஆவியையும் குணஇயல்பையும் வருவிக்கும், இவ்வாறு தன் வேலையை துவங்கும். தேவஅன்பின்ஆவி அல்லது பண்புகள் ஒருவருக்குள் அபரிதமாக வாசம்பண்ணினால், வெகுவிரைவில் அது ஓரளவுக்கு வெளிப்படுத்தும். ஆகவே அன்பின்ஆவியிலும், கீழ்ப்படிதலிலும் வளர்ச்சியடையவும், கிறிஸ்துவின்ஆவி நம்முள் அபரிதமாக வாசம்பண்ணவும், மிகுதியாகப் பெற்றிருக்கவும் எப்போதும் ஜாக்கிரதையாயிருப்போம்.

அர்ப்பணித்தலும், ஜெனிப்பிக்கப்படுதலும்

பரிசுத்தஆவியின் அபிஷேகம் பெறுவதற்கு முன்பாக அல்லது பரிசுத்த ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்படுமுன், ஒருவராலும் புதுசிருஷ்டியின் அங்கமாக முடியாது. மாம்சத்துக்கு ஒரு பகுதியைப் பொருத்துவதும், மறுபகுதியை புதுசிருஷ்டிக்குப் பொருத்துவதுமாகிய இரட்டிப்பான வேலை அவசியம் என்பதே வேத வசனங்கள் கூறும் மூலக் கருத்தாகும். புதுசிருஷ்டியானது பலிசெலுத்தப்படவில்லை, மேலும் பழைய சிருஷ்டி அபிஷேகம் பண்ணப்படவில்லை. மறுபடியும் கூறுகிறோம் ; புதுசிருஷ்டியே அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டது, பழைய சிருஷ் பலியிடப்பட்டது.

பரிசுத்தஆவியின் அபிஷேகம் மற்றும் பரிசுத்தஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் இரண்டும் நடைமுறையில் ஒன்றே. இது நீதிமானாக்குதலை உடனுக்குடன் கொண்டுவருகிறது. நீதிமானாக்கப்பட்ட

மனிதர்களாக, நாம் மரணத்துக்குள் ஞானஸ்நானம் பெறுகிறோம். மேலும் நியமிக்கப்பட்ட சபையின் அங்கங்களாக அல்லது கிறிஸ்துவின் சரீரமாக புதுசிருஷ்டியின் அங்கங்களாக ஏற்படுத்தப்படுகிறோம். பரிசுத்தஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்படுதலே – அதாவது அபிஷேகம் பெறுதலே, பிதா நம்மை அங்கீகரிப்பதற்கான அடிப்படையாய் இருக்கிறது.

ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் மற்றும் அபிஷேகம் பண்ணப்படுதல் என்கிற இரண்டு சொற்றொடர்களும் நடைமுறையில் ஒரே காரியமாக உபயோகிக்கப்பட்டபோதிலும், அந்த இரண்டும் இரண்டு வேறுபட்ட புள்ளிவிபரங்களைத் தருகின்றன. ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் என்ற கருத்து, புதிய ஜீவிய நிலைமையோடு சம்பந்தப்பட்டுள்ளது, புதிய சுபாவத்தின் நிலைமை பற்றியதாகும். அபிஷேகம் பண்ணப்படுதல் என்ற கருத்தானது, அலுவலோடு சம்பந்தப்பட்டதாகும். இராஜ்யத்தில் கிறிஸ்துவோடு உடன்சுதந்திரராகும்படி குறிப்பிட்ட ஜனங்களை தேவன் அழைக்கிறார். இராஜாக்களும் ஆசாரியர்களுமாக ஆகும்படியான தெய்வீக அங்கீகாரமாக அபிஷேகம் பண்ணுதல் உள்ளது.

கிறிஸ்து என்ற வார்த்தைக்கு அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டவர் என்ற பொருளை முக்கியப்படுத்துகிறது. உலகை ஆசீர்வதிப்பதற்கு தம் பிரதிநிதியாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட இராஜாவையும், பிரதான ஆசாரியரையும் தாம் அடையவிருப்பதாக தேவன் அறிவித்திருக்கிறார். அந்த மாபெரும் இராஜா, முதன்மையாக, நம் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவையே குறிக்கிறார் என்றும் அவர் அறிவித்தார், ஒட்டுமொத்த அபிஷேகம் பெற்றவராக கர்த்தராகிய இயேசு இருப்பதற்கு பதிலாக, அவரோடுகூட அங்கங்களை சேர்த்துக்கொள்வது அவருக்குப் பிரியமாயிருக்கிறது. சேர்க்கப்படுகிற இந்த அங்கங்கள் மூலம் அபிஷேகம் பெற்ற கிறிஸ்து முழுமையடைகிறார்.

அவரது சரீரத்திற்குள் நாம் வந்துசேர்வது என்பது, அவரது அபிஷேகத்தின்கீழ் வருவதாகும். ஒருவர் ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவுடன் அபிஷேகம் பெற்ற கிறிஸ்துவின் அங்கமாகிறார். ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் மற்றும் அபிஷேகம் பண்ணப்படுதலைக்குறித்து சிந்திக்கும்போது, இரண்டு வேறுபட்ட கோணங்களிலிருந்து இக்காரியத்தை நோக்கிப்பார்க்கிறோம். 18 நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பாக சபையின்மேல் அபிஷேகம் பொழியப்பட்டபோதிலும், இன்றையநாளில் ஜீவிக்கிற நாம் அந்த அபிஷேகத்தைப் பெறவில்லை. திரள்கூட்டத்தாரது விஷயத்தில், ஆவியினால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை விட்டுவிடாமல், அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட அலுவல் ஒருவேளை கைவிடப்பட்டிருக்கக்கூடும்.

ஆனால் நாம் அபிஷேகத்தின்கீழ் வந்த அத்தருணமே,அந்த சரீரத்துக்குள் தனிப்பட்டமுறையில் ஏற்கப்பட்டுவிட்டோம். “நீங்கள் அவராலே பெற்ற அபிஷேகம் உங்களில் நிலைத்திருக்கிறது”. ஜெனிப்பிக்கப்படுதலைப்போலவே, அபிஷேகத்தில் நாம் அடையும்பங்கும் தனிப்பட்ட காரியமேயாகும். சொற்றொடரை நாம் திரும்பவும் சொல்கிறோம் : நமது ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் தனிப்பட்டகாரியம், நமது ஞானஸ்நானம் அல்லது அபிஷேகம் முழுமொத்தமானது, ஆனால் ஜெனிப்பிக்கப்படுதல் எப்படி தனிமனிதருக்கு உரியதோ, அதுபோலவே அபிஷேகமும் தனிமனிதருக்கு உரியதாகும்.

இயேசுவுக்கும் திருச்சபைக்கும் ஒரேஅபிஷேகம்

யோர்தானில் இயேசு பெற்றுக்கொண்ட அதே அபிஷேகம், பெந்தெகொஸ்தே நாளில் திருச்சபையின்மேல் ஊற்றப்பட்டது. அதன்பின்னர், அந்தஅபிஷேகம் சபையில் சேர்க்கப்பட்ட யூத அங்கத்தினர்கள்மீது வழிந்தோடியது. அதே அபிஷேகம் பின்னாளில் புறஜாதியார்மீதும் ஊற்றப்பட்டது. அதில் முதலாவதாக கொர்னேலியு மற்றும் அவரது நண்பர்கள்மீது வெளிப்பட்டது. அவ்வேளையில், பேதுரு பேசின “வசனத்தைக்கேட்டவர்கள் யாவர்மீதும் பரிசுத்தஆவி இறங்கினது”(அப்10:44). அதே அபிஷேகம், இந்த யுகம் முழுவதுமுள்ள சரீரஅங்கங்கள் அனைவர்மீதும் எல்லோர்க்கும் ஒரே அபிஷேகமாக இறங்கியிருக்கிறது.

ஆனால் இது ஒரே அபிஷேகமாக அல்லது ஞானஸ்நானமாக இருந்தபோதிலும், பெந்தெகொஸ்தே நாளின் அபிஷேகத்தில் அல்லது ஞானத்தில் கொர்னேலியு பங்கடையவில்லை. அதுபோலவே, யோர்தானின் அபிஷேகத்தில் சீஷர்கள எந்த பங்கையும் அடையவில்லை. எந்த ஒரு தனிப்பட்ட நபரும் ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்படும்வரை அது தனிமனிதருக்குரிய காரியமாகாது. இவ்வாறு ஒரு தனிநபர் ஆவியில்ஜெனிப்பிக்கப்பட்டபிறகே சரீரத்திற்குள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகிறார். இந்த இரண்டு வேறுபட்ட தனிச்சிறப்புக்கள், செயல்முறையின் வேறுபட்ட பகுதிகளை தொடர்புபடுத்தி விளக்குவதையே நம்மால் புரிந்துகொள்ளமுடிகிறது.

துவக்கத்தில், யேகோவாதேவன், அபிஷேகம்பெற்ற ஒருவரை, ஒருஇலட்சத்து நாற்பத்துநாலாயிரம் பேரைக்கொண்டு உருவாக்கவேண்டுமென்று முன்னறிந்து, முன் நியமித்தார். இதற்கு இயேசு தலையாயிருக்கிறார். இதன்படி ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டவர்கள் அனைவரும் அந்த சரீரத்திற்குள் வரவேண்டுமென்றும், அதன் அங்கங்களாக எண்ணப்படவேண்டுமென்றும் அவர் ஏற்பாடுசெய்திருந்தார். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவபுஸ்தகத்தில் அவர்களது நாமங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஆனால் தங்கள் உடன்படிக்கையின் நிபந்தனைகளை எவரேனும் காத்துக்கொள்ளத் தவறுவார்களானால், அந்த சரீர வகுப்பின் அங்கத்தினராவதிலிருந்து தடைசெய்யப்படுவர். சுவிசேஷயுகம் முழுவதும் பல

ஆயிரக்கணக்கானோர் இவர்களோடு இணைந்து இப்பாதையில் நடந்தபோதிலும், அவர்களால் நிலைநிற்கமுடியவில்லை. இறுதியில் 1,44,000பேரை உள்ளடக்கிய இந்த வகுப்பாரே சாட்சியகரமாக மகிமைப்படுத்தப்படுவர். "ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ, அவனும் என்னுடைய சிங்காசனத்தில் என்னோடேகூட உட்காரும்படிக்கு அருள்செய்வேன்"(வெளி3:21). நிலைத்ததன்மை வருங்காலத்தின் காரியமாயிருந்து, உன்னதமான பலனைத்தரும். கர்த்தரிடத்தில் வருகிற எல்லோரும் ஞானஸ்நானத்தின்மூலமே வந்து சேர்ந்து, சிலகாலத்திற்கு இந்த அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட வகுப்பின் அங்கங்களாக எண்ணப்படுவர். இந்த நிலைமையில் தொடர்ந்து கீழ்ப்படிந்திருக்கும்வரை இந்த அபிஷேகம் அவர்களிடத்தில் தங்கியிருக்கும்.

கிறிஸ்துவுடன் இரட்டிப்பான உறவு

ஆவியில் ஜெனிப்பிக்கப்படல் என்ற இந்த சொல்லமைப்பு தேவன் புதிய சிருஷ்டியாக புதிய சுபாவத்தைத் துவங்குகிற ஒருவரை ஏற்றுக்கொள்வதன் தனிப்பட்ட அனுபவத்தை விளக்குவதாக வேதாகமத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதன்பின்னர், இந்த புதிய சுபாவம் முன்னேற்றமடைந்து, வளமையுற்று, இறுதிவரை உண்மையுள்ளோராய் இருந்தால், ஆவியில் பிறப்பை அடைவர். ஜெனிப்பிக்கப்படல் மற்றும் பிறப்பு என்ற சொல்லமைப்புக்கள் புதிய சிருஷ்டியின் ஆரம்பத்தையும், அதன் முழுமையையும் அடையாளமாக குறிக்க பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆவிக்குரிய ஞானஸ்நானம் அல்லது ஆவியின் அபிஷேகம், ஒரே பரிசுத்தஆவியைத் தொடர்புபடுத்தியே பேசுகிறது. அதே அனுபவங்களை ஜெனிப்பிக்குதலாக ஓரளவு பேசுகிறது. ஆனால் வித்தியாசமான ஒரு கோணத்திலிருந்து பேசுகிறது. பரிசுத்தஆவியின் ஞானஸ்நானம் என்பது தனிமனிதருக்குரியதாக நமக்கு வந்துசேர்வதில்லை, மாறாக கூட்டாக வருகிறது. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்தஆவியின் ஞானஸ்நானம் திருச்சபையின்மேல் வந்தது, ஆனால் அது நாள்தோறும் மீண்டும்மீண்டும் கொடுக்கப்படவில்லை, இதற்கு மனந்திரும்பிய முதல் புறஜாதியானாகிய கொர்னேலியு மற்றும் அவரது இனத்தார் மற்றும் அருகிலிருந்த நண்பர்களின் சம்பவம் ஒரு விதிவிலக்கு. அப்.பேதுருவின் வாயினின்று புறப்படும் வார்த்தைகளைக் கேட்க அவர் தம் குடும்பத்தாரோடு அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அந்நேரத்தில் பெந்தெகொஸ்தேவுக்கொப்பான ஞானஸ்நானம் அருளப்பட்டது.– "வசனத்தைக்கேட்டவர்கள் யாவர்மேலும் பரிசுத்தஆவி இறங்கினது " – அப்10:24,44. புறஜாதியாரும் அபிஷேகம் பெற்றவரது அங்கங்களாகும்படியான வாய்ப்பு அருளப்பட்டது என்பதையே இது அறிவுறுத்துகிறது.

ஞானஸ்நானம் என்ற வார்த்தை மூழ்குதலைக் குறிக்கிறது. நாம் அனைவரும் ஒரே சரீரத்திற்குள், ஒரேஆவியால் ஞானஸ்நானம் பெற்றுவிட்டோம் அல்லது மூழ்கிவிட்டோம் அல்லது அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டோம் எனவும் பவுல் விவரிக்கிறார். ஆவியின் அபிஷேகம் அல்லது ஞானஸ்நானம் முதலாவதாக நம் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவுக்கு வந்தது, பெந்தெகொஸ்தே நாளில் சபைக்கு அது நீட்டிக்கப்பட்டது, அதுமுதற்கொண்டு அந்த அபிஷேகம் திருச்சபையினிடத்தில் ஒரு அபிஷேகமாக இருந்து வருகிறது. கிறிஸ்துவின்மூலம் தேவனிடத்தில் வந்திருக்கிற நாமனைவரும், அவரது புண்ணியத்தின் மூலமாக நம் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, மன்னிப்பைவேண்டி, அவரது மரணத்திற்குள்ளான ஞானஸ்நானத்தின் வழியாக அவரோடுகூட நாம் மரித்தவர்களாக ஒப்புக்கொடுக்கும்போது, இவ்வாறு அந்த அபிஷேகத்தின்கீழ் வருகிறோம்.

இந்த செயல்பாட்டின் முடிவு இரு வகைப்பட்டது. முதலாவதாக, நாம் மாம்சத்தில் கிறிஸ்துவின் அங்கங்களாகிறோம். அவரும் நம்மை ஏற்றுக்கொண்டு, நம்மை அவரது அங்கங்களாக நடத்துகிறார். நாம் முதலாவதாக ஞானஸ்நானம்பெற்று, அவரது மரணத்துக்குள்ளாக அவரது ஞானஸ்நானத்திற்குள் மூழ்கினோம். அதன்பின்பு நாம் மரணத்துக்குள்ளான இந்த ஞானஸ்நானத்திலிருந்து புதிய சிருஷ்டிகளாக எழுப்பப்பட்டோம். அதிலிருந்து, நம் மாம்சம் அவரது மாம்சமாக எண்ணப்படுகிறது. ஆகவே கிறிஸ்துவுடனான நமது உறவு இரு வகையானது. ஒன்று மாம்சத்தோடு தொடர்புடையது, மற்றொன்று ஆவியோடு தொடர்புடையது.

கிறிஸ்துவுடன், புது சிருஷ்டிகளாகவும் மற்றும் மாம்சத்தின்படியுமான இந்த இரட்டிப்பு உறவை அநேகர் கவனிப்பதில்லை. தர்சுசைச் சேர்ந்த சவுலிடத்தில் மகிமையடைந்த கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகள் இதன் வலிமையை நமக்குத் தருகின்றன; "சவுலே சவுலே நீ என்னை ஏன் துன்பப்படுத்துகிறாய் ?... நீ துன்பப்படுத்துகிற இயேசு நானே" –அப் 9:4,5. இவ்வாறு மாம்சத்திலுள்ள திருச்சபையைத் துன்புறுத்துவது, தம்மையே துன்புறுத்துவது போலாகும் என்று நம் கர்த்தர் பிரகடனப்படுத்தினார். கிறிஸ்துவின் துன்பங்களில் ஒரு பகுதியே திருச்சபை அடையும் துன்பங்களாகும். அவரது சரீரத்தின் கடைசி அங்கம் தன் விசுவாச ஓட்டத்தை ஓடிமுடிக்கும்வரை, கிறிஸ்துவின் துன்பங்கள் பூர்த்தியடையாது.

கர்த்தருடைய தீர்மானம் வருங்காலத்துக்குரியது

கிறிஸ்துவின் ஆவிக்குரிய சரீரத்தில் அங்கமாயிருக்கிற நமது நிலையும் இரு வகையானது. முதலாவதாக தற்காலத்தில் நாம், முழுமையடைந்தவர்கள்போல் தேவனால் ஏற்கப்பட்டிருந்தாலும், தற்காலிக உறுப்பினர் நிலைமையையே

பெற்றிருக்கிறோம். இவ்வாறு நமது ஞானஸ்நான உடன்படிக்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட அத்தருணமே, நாம் பரிசுத்தஆவியைப் பெற்றுக்கொண்ட தருணமாயிருக்கிறது. நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் மரணத்துக்குள்ளாக ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டோம். புதுசிருஷ்டிகளாக அவரோடுகூட அவரது உயிர்த்தெழுதலில் பங்குபெற அவரோடுகூட எழுப்பப்பட்டோம். ஆயினும் பரிசுத்தஆவியால் ஜெனிப்பிக்கப்பட்டு, இவ்வாறு ஆவிக்குரிய சரீரத்தின் அங்கத்தினர்களாக கிறிஸ்துவோடுகூட இணைந்திருக்கிறவர்களது எண்ணிக்கை மூன்று வகுப்பாரை உள்ளடக்கியுள்ளது:

1. சிறுமந்தை, முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்களாக, திரைக்கப்பால் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகப்போகிறவர்கள்.

2. திரள்கூட்டத்தார், மேலான வகுப்பாராகும் வாய்ப்பில் தவறினவர்கள். ஆனால் இவர்கள் மணவாட்டி வகுப்பாருக்கு தோழிகளாக இருப்பார்கள்(சங்45:14).

3. சிலர் நெறிகெட்டவர்களாக, இரண்டாம் மரணத்தை அடைகின்றனர்

தற்காலத்தில் எவர்மீதும் நியாயத்தீர்ப்பை கொடுப்பது நமது உரிமையல்ல. இவர் அல்லது அந்த நபர் சிறுமந்தைக்குரியவர் அல்லது திரள்கூட்டத்தார் என்று கூறுவது நமக்குரியதல்ல. வேதாகம அறிவுரைகளின்படி, இவ்விஷயத்தில் நம் கர்த்தர் இந்த யுகமுடிவு வரைக்கும் தம் தீர்மானத்தை வெளிப்படுத்துவதில்லை என்று நாம் அறிகிறோம். அதன்பிறகே, யார் மேலான சுபாவத்தைப் பெறுகிறார்கள், யார் அதற்குக் கீழான சுபாவத்தைப் பெறுகிறார்கள் என்று அவர் தம் தீர்மானத்தை வெளிப்படுத்துவார்.

“நாம் அனைவரும் ஒரே நம்பிக்கைக்கு அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம்”(எபே4:4). ஆகவே நமது அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் நிச்சயப்படுத்தவேண்டியது நம் ஒவ்வொருவரை சார்ந்ததாகும். நமது சோதனைகள், நம் கஷ்டங்கள், நம் பலவீனங்கள் பெரிதும் வேறுபட்டதாயிருப்பதால், கர்த்தர் ஒருவரே, “யார் தகுதியானவன்” என்று தீர்மானிப்பார், அவரே அறிவார். தன்னைக் குறித்தே தான் நிதானிக்கக்கூடாது என்று அப்போஸ்தலர் அறிவிக்கிறார். கிறிஸ்து ஒருவரே நியாயந்தீர்க்கக்கூடியவர்.

முதற்பேறானவர்களில் இரண்டு வகுப்பார்

முதற்பேறானவர்களின் சபையில் உள்ளோர் அனைவருமே முதற்பேறானோரின் கூட்டமாக பரிபூரண ஜீவனை அதாவது நித்திய ஜீவனை அடைவர். உலகத்தோடு ஒப்பிடுகையில் இவர்களது எண்ணிக்கை மிக சொற்பமே. விசாலமான பாதையில் அழிவுக்குச் செல்கிற உலக மனுக்குலத்தை, ஒரு சித்திரமாக நம் கர்த்தர் மலைப்பிரசங்கத்தில் கொடுத்தார். பின்பு ஜீவனுக்கு வழிநடத்திச் செல்கிற நெருக்கமான வழியை அவர் நுட்பமாக விளக்கிக் காட்டுகிறார். அந்த வழியை அவரே திறந்து, அதில் வெற்றிகரமாக நடந்து காண்பித்தார். இந்த நெருக்கமான வழியை வெகுசிலரே கண்டடைந்து, அதிலும் அதில் நுழைந்து, நடப்பர் என்றும் நமக்கு கர்த்தர் கூறுகிறார்.

விசாலமான வழியில் நடக்கிற அனைவரும் இறுதியில் சத்தியத்தை அறிகிற அறிவின்கீழ் கொண்டுவரப்படுவர் என்று மற்றொரு வேதவசனத்தில் நமக்குக் கூறப்பட்டுள்ளது. மேசியாவின் இராஜ்யத்தில் வெளிச்சமும் ஆசீர்வாதமும் அருளப்பட்டு, தேவனோடு இசைவாக வர வாய்ப்பு அருளப்படும். அந்நேரத்தில், மனித பரிபூரணத்துவத்திற்கு திரும்பும்படி பெரும்பாதை ஒன்று ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும். இப்படியாக, இங்கு நாம் மூன்று வழிகளைக் காண்கிறோம். ஆயினும் தற்கால யுகத்தில் ஜீவனுக்குப் போகிற ஒரேஒரு வழிமட்டும் திறக்கப்பட்டுள்ளது.

தற்கால வாழ்க்கையின் பலனாக, யார் நித்தியஜீவனை ஆதாயப்படுத்துவர் என்று வேதவசனங்களை ஆராய்ந்து பார்ப்போமானால், முதற்போறானவர்களின் சபை மட்டுமே இந்த ஆசீர்வாதத்தை அடைவர் என்று கண்டடைகிறோம். ஆயிரமாண்டு ஆட்சியின்போது உலகிற்கு ஜீவன் படிப்படியாக வந்துசேரும். அப்பொழுது அவர்கள் படிப்படியாக அடியெடுத்துவைத்து, வளர்ச்சிபெற்று, எழுப்பப்பட்டு, பூரணத்தை அடைவர். ஆனால் தற்போது அருளப்படுகின்ற ஜீவன், அனுகூலமற்ற சூழ்நிலைகளின்கீழ், போராடி அடையவேண்டியது கட்டாயமாகிறது. அதை நாம் அடைய ; 1. ஜெனிப்பிக்குதல் மற்றும் 2.பரிபூரணத்துக்கு உயிர்த்தெழுதல் இவைகள் மூலம் பெற்றுக்கொள்கிறோம். இந்த உயிர்த்தெழுதலை இந்த சுவிசேஷயுக முடிவிலேயே நாம் பெறுவோம்.

இந்த மாபெரும் ஆசீரை இரண்டு வகுப்பார் அடையப்போவதாக வேத வசனங்கள் நமக்குக் காண்பிக்கின்றன. ஒரு வகுப்பார் ஜெயங்கொண்டவர்களாகி, ஆவிக்குரிய ஜீவனை அடைந்தாலும், அது உன்னதமான ஜீவநிலைமை அல்ல. மற்றொரு வகுப்பார் முற்றிலும் ஜெயங்கொண்டவர்களாக வெளிப்பட்டு, உன்னதமான நிலையில் உயிர்த்தெழுதலை அடைவர். இவர்கள் தெய்வீக சுபாவத்தில் பங்குபெறப்போகிறவர்கள். இந்த வகுப்பில் இடம்பெற்று, பிரதான உயிர்த்தெழுதலில் கிறிஸ்துவோடு பங்குபெறுவதற்கே நாம் பெருமுயற்சி செய்துவருகிறோம். தங்களுடைய அர்ப்பணிப்பின் பொருத்தனைகளில் அலட்சியமாயிருந்து பின்தங்குகிறவர்கள் இறுதியில் பரீட்சைக்கு உட்படுத்தப்படுவர். நெருக்கமான வழியில் நிறுத்தப்பட்டு, கீழ்ப்படிதல் சோதிக்கப்படுவதன்மூலம், தாங்கள் தேவனிடத்தில் நேர்மையும் உண்மையுமாய் இருக்கிறோமா என நிரூபணமாகும். அவர்களில் மனப்பூர்வமாக பாவம் செய்கிறவர்கள் இரண்டாம் மரணத்துக்குச் செல்வர். நித்திய ஜீவனுக்காக பெருமுயற்சி எடுப்போர், கிறிஸ்துவோடு உடன்சுதந்திரராகும் மாபெரும் பரிசை இழந்துபோனாலும், மகா உபத்திரவக் காலத்தில் பரிபூரணத்துக்குக் கொண்டுவரப்படுவர்.

———————————

For More E books and Tracks - Write a E-mail to - victorgnanaraj01@gmail.com Website : www.thestudiesinthescriptures.com,
For Private Circulation Only